

ropa, og hvis han havde levet her nu, da vilde han være bleven nægtet Indfødsret, thi det eneste Danst, han kunde tale til vore Folk, det var nogle faa tydske Ord (Latter).

Ordfører: Ja, jeg veed det jo meget godt, og jeg har aldrig ventet Andet, end at, skjøndt det for mig hører til Bornelærdommen, at, hvor man vil være paa nogen Maade berettiget til at dele et Folks Goder, der maa man først og fremmest ogsaa kjende dets Sprog, da det overalt er umuligt at sætte sig ind i dets Tankegang eller dets Følelse uden ved Hjælp af det; jeg har ikke ventet Andet, end at jeg herom maatte høre Modsigelse, men visse- lig, det kan ikke rolke min Overbeviisning, og det vil heller aldrig rolke noget Folks Overbeviisning. Naar det er sagt, at det kom ikke derpaa an, da man gjerne kan ikke tale danst og dog være aldeles danst, og man derimod kan tale danst og slet ikke være danst, da kan der vistnok være noget Sandt deri, men det er visse- lig ikke det, som afgjør Folks og Rigers Skjæbne, det er ikke saaledes at for- staae, at man skulde sige, at Fremmede, de kunde være de herskende, baade aandelig og legem- lig, i et Land, og det kunde dog gaae Folket lige godt; det er vist, at Manden kan forsvinde ogsaa fra dem, som have Tungemaal, men det er ogsaa vist, den hviler ikke over dem, som fattes det, og overalt, naar man siger: har det Danst kunnet holde sig, det danst Sindelag og selv det danst Tungemaal, skjøndt — og det er vist nok — skjøndt der er skeet Alt, hvad der vel kunde skee i noget Land for at nedtrykke Folket og det Folkelige, naar jeg kun undtager det, at der ikke er indvandret en bevæbnet fremmed Folkestamme blandt os — naar man siger det, da bløder mit Hjerte i mig, fordi at jeg seer det med Forundring, at der er et danst Folk endnu (Bravo!), og at man derfor vilde sige: derfor kan man nu frit gjøre Alt, for det kan jo ikke døe, det er seig- livet som Katten, lader os kun prøve det — ja, da bløder mit Hjerte i mig.

Da ingen Flere begjerede Ordet skred man til Afstemning, hvorved det eenstemmigt med 83 Stemmer vedtoges, at henvise Sagen til 3die Behandling.

Man gik derpaa over til det næste Punkt paa Dagsordenen, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det af Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 2det District (N. Sørensen) indbragte: „Udkast til Lov angaaende Almue-skolevæsenets Forbedring“ bliver at fremme.

N. Sørensen: Det Forslag, jeg skal til- lade mig at foreholde det ærede Thing, det angaaer Forbedringen af Skoleunderviisningen i det Hele og heller ikke egentligt mere, thi jeg mener, at, faae vi først Underviisningen fremmet, da ville alle øvrige hensigtsmæssige Bestemmelser komme til af sig selv; hvad der hører videre til at fremme denne Sag, end, hvad jeg her har foreslaaet, det vil ogsaa kunne komme, hvis dette Forslag kommer til Frem- gang. Det er denne Hovedtanke: Hvad skal man gjøre for at fremme Skoleunderviisningen, for at bringe den videre fremad? Hertil hø- rer ikke alene — som er saa meget omtalt — Forbedring i Skolelærernes Kaar, men dertil hører virkelig Forbedring i selve Underviis- ningen; det hjælper ikke, at man vil forbedre Skolelærernes Kaar og lade Underviisningen være, som den er, derved vilde Sagen ikke være videre fremmet; det hjælper heller ikke at ville paastaae og befale, at Underviisningen skal udvides videre og fremmes, naar man ikke til- lige vil forbedre Skolelærernes Kaar, nemlig forsaavidt de virkelig blive istand til at udøve det Arbejde, som dertil hører. Jeg skal nu til- lade mig at forelæse Forslaget om disse For- bedringer, som forøvrigt er meget kort.

Rettelser.

Nr. 137 paa 2den Sp.: bl. Reiserne udgaae Diter- strom og Winther og With sættes i Stedet.